

FAFO

RAPPORT
1-82 pn.

FAGBEVEGELSENS SENTER FOR FORSKNING, UTREDNING OG DOKUMENTASJON

dr. philos Lars Gulbrandsen:

KOLLEKTIV ELLER INDIVIDUELL FORDELING

the 1990s, the number of people in the UK who are aged 65 and over has increased from 10.5 million to 13.5 million (1990-2000) (ONS 2001).

There is a growing awareness of the need to address the health and social care needs of the ageing population. The Department of Health (2000) has set out a strategy for the 21st century, which includes a commitment to 'improve the health and well-being of older people, and to help them to live longer, healthier lives'. The strategy also includes a commitment to 'improve the quality of life of older people, and to help them to live longer, healthier lives'. The strategy also includes a commitment to 'improve the quality of life of older people, and to help them to live longer, healthier lives'.

The strategy also includes a commitment to 'improve the quality of life of older people, and to help them to live longer, healthier lives'.

The strategy also includes a commitment to 'improve the quality of life of older people, and to help them to live longer, healthier lives'.

The strategy also includes a commitment to 'improve the quality of life of older people, and to help them to live longer, healthier lives'.

The strategy also includes a commitment to 'improve the quality of life of older people, and to help them to live longer, healthier lives'.

The strategy also includes a commitment to 'improve the quality of life of older people, and to help them to live longer, healthier lives'.

The strategy also includes a commitment to 'improve the quality of life of older people, and to help them to live longer, healthier lives'.

The strategy also includes a commitment to 'improve the quality of life of older people, and to help them to live longer, healthier lives'.

The strategy also includes a commitment to 'improve the quality of life of older people, and to help them to live longer, healthier lives'.

The strategy also includes a commitment to 'improve the quality of life of older people, and to help them to live longer, healthier lives'.

The strategy also includes a commitment to 'improve the quality of life of older people, and to help them to live longer, healthier lives'.

The strategy also includes a commitment to 'improve the quality of life of older people, and to help them to live longer, healthier lives'.

The strategy also includes a commitment to 'improve the quality of life of older people, and to help them to live longer, healthier lives'.

The strategy also includes a commitment to 'improve the quality of life of older people, and to help them to live longer, healthier lives'.

The strategy also includes a commitment to 'improve the quality of life of older people, and to help them to live longer, healthier lives'.

The strategy also includes a commitment to 'improve the quality of life of older people, and to help them to live longer, healthier lives'.

The strategy also includes a commitment to 'improve the quality of life of older people, and to help them to live longer, healthier lives'.

The strategy also includes a commitment to 'improve the quality of life of older people, and to help them to live longer, healthier lives'.

The strategy also includes a commitment to 'improve the quality of life of older people, and to help them to live longer, healthier lives'.

The strategy also includes a commitment to 'improve the quality of life of older people, and to help them to live longer, healthier lives'.

The strategy also includes a commitment to 'improve the quality of life of older people, and to help them to live longer, healthier lives'.

The strategy also includes a commitment to 'improve the quality of life of older people, and to help them to live longer, healthier lives'.

The strategy also includes a commitment to 'improve the quality of life of older people, and to help them to live longer, healthier lives'.

KOLLEKTIV ELLER INDIVIDUELL FORDELING*

av

Lars Gulbrandsen

FAFO, august 1982

*Det følgende er et problemnotat utarbeidet for FAFO med sikte på å skissere hovedlinjene i det aktuelle forskningsområdet, samt å reise problemstillinger for videre forskning. Notatet er en bearbeidet versjon av et foredrag i Sosialistisk Forum 29.3.82. Dr. philos Lars Gulbrandsen arbeider som forsker ved INAS.

Innholdsfortegnelse:	s.
1. Innledning	1
2. Utgiftsforskjeller	2
3. Inflasjon og kredittmarked	4
4. Arv	5
5. Offentlige tiltak	7
6. To-inntektsfamilien og den gjennom- snittlige mannlige industriarbeider- inntekt	7
7. Svart arbeid	8
8. Skifte av jobb	10
9. Avslutning	11
10. Referanser	13

1. INNLEDNING

Hver vår er det norske folk vitne til dramatikk på toppplan i arbeidslivets organisasjoner. Massemedia følger lønnsforhandlingene fra time til time. Myndighetene kommer om nødvendig inn i bildet med mekling. Noen ganger bryter det ut konflikt slik at vi alle mer eller mindre selv trekkes inn i dramatikken.

Enkelte ganger blir resultatet fastsatt ved offentlig inngrep - enten ved lov om tvungen lønnsfastsettelse eller ved andre beslutninger som påvirker forhandlingsresultatet. Striden sies oftest å dreie seg om hva som etter oppgjøret skal finnes i hver enkelts lønningspose. Lønningsposen er i seg selv en del av de dramatiske effekter. I økende grad står striden ikke om innholdet i posen, men om det tallet den enkelte arbeidsgiver oppgir å ha overført til lønnstakernes lønnskonti.

Men hvor viktig er alt dette for den enkelte lønntakers private økonomi?

Nylig la Dagbladet (13.4.82) fram galluptall om folks vilje til å streike for å beholde kjøpekraften. Selv når materialet renses for alle som saken ikke angikk personlig, er det blant LO-medlemmer et svakt flertall som viser liten streikevilje. Slike tall vil lett tolkes og kommenteres i retning av at folk begynner å få realistiske forestillinger om krisen i den norske økonomien. En like nærliggende tolkning kan imidlertid være at

folk oppfatter det som skjer ved lønnsoppgjørene som mindre viktig, eller i alle fall at de ikke oppfatter det som det eneste avgjørende. I det refererte gallup-materialet er det tross alt halvparten som mener at kjøpekraften vil være uendret etter oppgjøret.

Dette notatet må ses som en første, forholdsvis usystematisk og langt fra fullstendig liste av fordeling-mekanismer, fordelingsprosesser og fordelingsarenaer som virker uavhengig av de formelle lønnsforhandlinger. Noen av de faktorer jeg skal nevne er blitt underkastet forskning, mens andre i liten grad er systematisk utforsket. Det er heller ikke gjort mange forsøk på å se flere fordelingsprosesser i sammenheng. I tilfeller der jeg påstår at et felt er "forskningfritt", tar jeg forbehold om at påstanden kan skyldes manglende oversikt hos forfatteren. Hvis så er tilfellet, ses det selvsagt positivt på påvisning av slik uvitenhet. Notatet må betraktes som en mellomting mellom et program og en ønskeliste for hva jeg selv vil orientere meg mot. Dessuten: noe andre som er opptatt av fordelingsvirkninger bør se nærmere på.

I analyser av lønnsforhandlinger bør det presiseres om man er opptatt av forhandlingsresultatet isolert sett, eller om man er opptatt av effektene av forhandlingsresultatet i en større sammenheng. Det første oppfatter jeg som et perifert spørsmål, det andre som et grunnleggende.

Det grunnleggende spørsmålet definerer jeg som effekten av lønnsinntekten på en persons eller families kjøpekraft sett i forhold til bidrag fra andre markeder eller fordelingsystemer. Perifert i forhold til dette er lønnsendringenes effekt på kjøpekraften.

Med dette er vi kommet over til betydningen av kollektive sammenlignet med individuelle tilpasninger og strategier. Mulighetene for individuelle tilpasninger og strategier kan være mange.

Det kan f.eks. dreie seg om følgende valg: en person som er saksbehandler i et departement og samtidig middels nikotinslave kan ved å bytte ferdigsydd røyk med rullings oppnå det samme økonomiske utbytte som f.eks. opprykk i en lønnsklasse ved "just - og norm" - forhandlinger. Stumpes røyken helt, blir det ikke bare to lønnsklasser - men også bedre helse. Det kan også være goder som kommer dalende ned mindre forventet eller lite planlagt. Dette kan f.eks. gjelde arv, eller utbytte av en boliginvestering som først på etterskudd viste seg å være profitabel.

Jeg skal her skissere og drøfte noen slike individuelle strategier - vel og merke uten noen særlig sikker kunnskap om den relative betydningen av individuelle i forhold til kollektive tilpasninger og strategier. Omfang og mulig vekst i bruken av slike strategier kan bare videre systematisk forskning vise oss.

2. UTGIFTSFORSKJELLER

Den klassiske sosiologiske lovmessighet på dette felt er uttrykt som "the poor pay more", eller på godt norsk "det er dyrt å være fattig". Anvendt på forbruketferd kan denne lovmessigheten uttrykkes slik: det er dyrt å være uten de nødvendige midler til å gjøre innkjøp på gunstige tidspunkter i mengder som gir gunstige priser. For: Skal en oppnå gunstige priser må en i tillegg til økonomisk evne også ha informasjon om hvilke tidspunkt det er mest gunstig å kjøpe på, og om hvilke mengder av

varer som gir billigste pris pr. enhet. Utgiftsforskjellene som følger av ulik evne til å nytte tilbud, antas å være sosialt betinget - i alle fall så lenge det er nødvendig til enhver tid å disponere tilstrekkelige økonomiske midler. Det er imidlertid en type forbruk hvor prisforskjellene gjør utgiftsforskjellene jeg nettopp har nevnt, ubetydelige.

Boforholdsundersøkelsene viser stor spredning i boutgiftene, en spredning som bare delvis følger spredningen i boligkvalitet. Folk betaler således en høyst varierende pris for samme type bolig og boligkvalitet (Gulbrandsen 1982 I).

Anskaffelsesform og - i særlig grad anskaffelses-
tidspunkt er viktige faktorer når det gjelder boutgiftenes størrelse. Noen har kunnet innta svært gunstige posisjoner på det regulerte marked, mens andre - uten slike posisjoner - har måttet ty til det private, uregulerte markedet eller til det såkalte "under-bordet-markedet". Svært viktig i denne forbindelse er familien, særlig når det gjelder arv. I 1973 var det riktignok ikke mer enn 10% som bodde i arvet bolig, men betydningen av arv er antageligvis langt større ved at arv i det minste kan gi økt egenkapital og dermed mindre kapitalutgifter. Dette fører til at spredningen i boutgifter er størst for dem som nettopp har flyttet inn. - Særlig stor er spredningen for familier i etableringsfasen, dvs. i alderen 26 til 35 år.

Utgiftsforskjeller av betydning kan føres tilbake til en rekke forhold. Når det gjelder bolig, er arv og kredittmarked viktig. "Forbindelser" med kredittinstitusjoner gjennom familie og venner er noen ganger av betydning for

å få lån. Goder kan også oppnås rimelig gjennom teknisk og håndverksmessig fingerferdighet - evner som i neste omgang kan byttes bort og dermed inngå i en "svart økonomi". Ulik tilgang til offentlige tjenester f.eks. til barnepass kan også betinge store utgiftsforskjeller.

3. INFLASJON OG KREDITTMARKED

Man kan idag vanskelig diskutere boligpolitikk uten også å diskutere inflasjon og kreditt. Det er liten tvil om inflasjonens store betydning. Den begraver gammel boliggjeld, men gjør samtidig enhver nyanskaffelse midlertidig problematisk. En stor del av de verdier som inflasjonen produserer, vil bare kunne realiseres ved salg. Disse gevinstene har dessuten ofte et svært tilfeldig preg. To livsarvinger vil idag være svært ulikt stillt om de respektive foreldre like etter krigen satset henholdsvis på en liten enebolig i Østre Aker eller på en 4-roms OBOS-leilighet på Lambertseter. De økonomiske forskjellene mellom alternativene var i starten små. De har etterhvert, også hva boutgifter angår, blitt mindre for de to foreldreparene. Men samtidig er forskjellene himmelvide for de respektive arvinger.

Samtidig antas det å eksistere mer systematiske forskjeller i evne til å skaffe seg bolig og å få høy boligstandard som følge av adferd på kredittmarkedet. Allerede i 1972 avdekket vi systematiske forskjeller mellom sosiale lag når det gjelder evne til å mestre kredittmarkedet - og dermed inflasjonen. (Gulbrandsen og Torgersen, 1975, side 185 ff). Forutsetningen for de økonomisk gunstige manøvre som svært mange har foretatt på 70-tallet, er at slike operasjoner har vært forbeholdt et begrenset mindretall.

Mange problemstillinger på dette feltet bør forøvrig kunne besvares ut fra det omfattende survey-materialet som Ola Vaagbø har samlet om kreditt- og spareadferd i de nordiske land.

4. ARV

Jeg har allerede berørt betydningen av arv. Den gradvise prosessen mot masseeiendomsrett, har gjort nasjonalsangens vers om norske mann i hus og hytte til noe langt mer håndfast enn nasjonal patos. Selv om det her er uenighet om Høyre eller Arbeiderpartiet skal "takkes", blir følgen av masseeiendomsrett i neste omgang en massearverett som virkelig monner. Et stadig synkende fødselstall gjør samtidig disse arvemuligheter enda mer gunstige.

Dette området er overraskende dårlig utforsket. Riktignok har historikeren og demografen Ståle Dyrvik beskrevet arvefølgen på norske gårdsbruk på 1700-tallet. Han viser hvordan det var en hårfin balanse mellom barnedødelighet, giftemålsalder og levealder: En balanse som i gjennomsnitt førte til at ekteskap ble inngått i 28-års alderen. Av fire fødte barn vokste to opp, og den gjennomsnittlige odelsgutt ble født når faren var 32 år. Når faren døde som 60-åring, stod det derfor (gjennomsnittlig) en nygift 28-åring klar til å overta bruket. Omkring 1750 ble denne hårfine balansen imidlertid forrykket ved et svakt fall i dødeligheten (Dyrvik side 78-79).

Tilsvarende problemstillinger når det gjelder arv i dagens samfunn, er klar mangelvare. Til tross for at mulighetene til å arve aldri før har vært større for så mange, arves det sannsynligvis ofte på galt sted til gal tid. På samme måte som en gunstig plass i et boligfordelingssystem

ikke er planlagt (f.eks. har den vært en følge av hva foreldre foretok seg ganske tilfeldig for mange år siden), er heller ikke arv planlagt i særlig grad utenfor kriminalromanene. Det er likevel legitimt å leve i håpet, kanskje også investere ressurser i bedre sannsynlighet til avkastning - noe som også kan gli over i økt privat eldreomsorg.

5. OFFENTLIGE TILTAK

Fordelingsvirkninger av offentlige tiltak er noe mer utforsket enn fordelingsvirkninger av arv, men heller ikke offentlige tiltak er underkastet noen omfattende, systematisk forskningsinnsats (Gulbrandsen, 1982, II). Spesielt viktig er sannsynligvis fordelingen av offentlige knapphetsgoder - her er barnehageplasser et paradeeksempel. Jeg vil i den sammenheng kun henvise til et eksempel jeg tidligere har brukt (ibid). Det viser de forskjellene som kan oppstå i løpet av et år mellom to i utgangspunktet identiske familier: Den ene får en sterkt subsidiert barnehageplass, mens den andre familien baserer seg på en inntekt og hjemmeværende mor.

Dersom ektemennene i utgangspunktet tjente 120.000,- og kvinnen i den første familien 80.000,-, sitter familien med barnehageplass etter 1 år igjen med over 43.000,- kr. netto mer å disponere enn familien uten barnehageplass og med hjemmeværende hustru. Skulle den siste familien oppnå den samme disponible sum so to-inntektsfamilien med barnehageplass, måtte den eneforsørgende mann øke sin inntekt fra 120.000,- til 250.000,- kr.

6. TO-INNTEKTSFAMILIEN OG DEN GJENNOMSNITTLIGE MANNLIGE

INDUSTRIARBEIDERINNTEKT

Barnehage-eksemplet kan tjene som overgang til nok en aktuell

form for individuell eller familiær tilpasning. Denne formen er godt belyst av forskning, nemlig tilpasning via to inntekter. Den kvinnelige yrkesdeltakelse, særlig blant småbarnsmødre, har vært sterkt økende på 70-tallet (Gulbrandsen, 1981, side 29 ff). Dette har hatt en avgjørende virkning på en viktig fordelingspolitisk størrelse, nemlig den gjennomsnittlige inntekt for en voksen mannlig industriarbeider. Industriarbeiderfamilien som baserer seg på en slik gjennomsnittsinntekt finner man svært sjelden i dagens Norge. Intervjudata fra årskiftet 1980-1981 viser faktisk at andelen av husholdninger som utelukkende forsørger seg med inntekten fra en mannlig industriarbeider (med årsinntekt innenfor et intervall med 10% avvik til hver side av gjennomsnittet) bare utgjør 2% av husholdningene (Gulbrandsen, 1982, I). Vi kan her nærmest snakke om gjenferdet av industriarbeideren med gjennomsnittsinntekt og skatteklasser 2.

Jeg bruker ordet gjenferd fordi det faktiske grunnlaget for denne fordelingspolitiske størrelsen var langt mer solid tidligere: I 1965 lå f.eks. ca. 20% av husstandene omkring gjennomsnittet og like store andeler over som under. Siden har det blitt færre som tjener mindre samtidig som stadig færre tjener det gjennomsnittlige. Følgelig tjener stadig flere mer enn den gjennomsnittlige industriarbeiderlønnen. Siden 1965 er andelen husstander som tjener mer enn gjennomsnittlig industriarbeiderlønn øket med bortimot 25%, fra ca 40 til ca 65% av husholdningene. Da er også pensjonistene innarbeidet i grunnlaget for prosentutregningen. Begrenser vi oss til husstander med yrkesaktiv hovedforsørger tjener 70% av disse mer enn gjennomsnittet (altså mer enn 10% over gjennomsnittet). Begrenser vi oss til husstander på

minimum to personer med yrkesaktiv hovedforsørger, tjener 75% mer enn gjennomsnittlig industriarbeiderlønn.

7. SVART ARBEID

Svart arbeid kommer i en slags mellomstilling mellom inntekter og utgifter. Det gir tilbyder eller selger økte inntekter, men representerer samtidig redusert pris for kjøper. Det er derfor hos begge parter økonomiske interesser som peker mot svart arbeid.

Fenomenet får fra tid til annen bred omtale. Det som ofte påpekes, er de fordelingsmessige konsekvenser. samt at "svart arbeid" får stadig større utbredelse.

Det siste kan det reises spørsmålstegn ved. Selv om det kan stilles opp en rekke årsaker både til økende tilbud og til økende etterspørsel (Isachsen og Strøm, side 30 ff), gir surveydata egentlig liten støtte til antakelser om at fenomenet er i klar vekst. De data som Isachsen og Strøm har samlet inn, viser at en noe større andel har betalt svart enn de data fra NOI som vi har analysert (Gulbrandsen, 1981, side 17 ff). Anslagene for svart jobbing er likevel svært like. Det synes rimelig å anta at den datainnsamlingsform som Isachsen og Strøm har benyttet, gir større anonymitet og dermed ærligere svar (Isachsen og Strøm, side 74). Men dette får i tilfellet også konsekvenser mht muligheten av å sammenligne data fra 1980 og data fra Norges Markesdata datert 1971. I 1971 hadde 21 uttalt at de jobbet svart en eller annen gang, i 1980 var tallet 39. (ibid, side 77). Denne forskjellen kan sannsynligvis reduseres noe fordi aldersgrupper med sterk involvering i den uoffisielle økonomien er sterkt overrepresentert i 1980-data (Ibid, side 85). Den kan kanskje reduseres på grunn av større oppfattet anonymitet i 1980-

undersøkelsen enn i 1971-data-undersøkelsen. Samtidig kan aldersmessige forskjeller ytterligere redusere differansen. Involvering i den svarte økonomien synker nemlig med økende alder, og når de eldste fra 1971 er døde, eller på annen måte ikke tilgjengelig for intervju i 1980, skulle dette i seg selv tilsi en viss økning. Man burde derfor sannsynligvis hatt en noe større forskjell enn den rapporterte for å konkludere med at sektoren er i vekst.

Forøvrig viser data både i 1971 og i 1980 at to av tre - uansett yrke - ville snyte skatt på denne måten, mens faktiske omgørelser er størst i tallmessig små yrkesgrupper, nemlig gårdbrukere og selvstendig næringsdrivende. Blant arbeidere og funksjonærer står 3/4 fullstendig utenfor den svarte økonomien (Gulbrandsen 1981, side 21). Relativt færrest er involvert i svart arbeid i gruppen offentlige funksjonærer. Denne gruppen preges forøvrig av to andre karakteristika; nemlig av en noe større andel sammenlignet med andre yrkesgrupper som vil ha sterkere kontroll, samtidig som også en noe større andel ville snyte skatt på denne måten (dersom mulighetene var til stede). (Ibid, side 22 og 28).

8. SKIFTE AV JOBB

Det siste jeg vil nevne i denne summariske gjennomgangen, er skifte av jobb. Det er åpenbart at frekvensen av skifte til bedre betalte jobber er høyst varierende. Innenfor sektoren med klare lønnsstiger som f.eks. i det offentlige, blir problemstillingen sentrert om betydningen av organisasjonenes innsats for å bestemme hvor trinnene skal være og den enkeltes klatring uavhengig av sin fagorganisasjon. Det viktige i denne sammenheng er vel rett og slett eksistensen av lange stiger. Imidlertid er det - så langt jeg kjenner til - ingen oversikt over hvor stor

andel av den yrkesaktive befolkning som er, eller over tid har vært, sysselsatt på betingelser som ganske raskt gir topplønn og deretter samme relative lønn resten av yrkesaktiv alder. Det er heller ingen oversikt over hvor stor del som er, eller har vært, sysselsatt innenfor lønnsmessige stigesystemer.

9. AVSLUTNING

Jeg skal avslutte den summariske gjennomgangen her vel vitende om at faktorene jeg listet opp, kunne vært langt flere f.eks. de såkalte "frynsegoder" og naturalytelser i andre former. Det som preger de feltene jeg har nevnt, er i høy grad mangel på systematisk og gjennomløpende kunnskap. selv om man kanskje allerede kan enes om at disse faktorene er viktige. Det synes også å være slik at de feltene jeg har berørt dels preges av tilfeldigheter, dels av mer systematiske prosesser. Likevel er det i begge tilfeller klare effekter på disponibel kjøpekraft. Og disse effektene vil i høyeste grad påvirke effekten av lønnsoppgjørene. Når man tallfester en bestemt prosentvis lønnsøkningens betydning for kjøpekraften, vil dette i og for seg isolert sett være viktig - men man vet lite om de strategier som står åpne på individuell basis for å endre et slikt utfall.

For å avslutte med den problemstillingen som var utgangspunktet for dette notatet: Lønnsforhandlinger har selvfølgelig ikke overlevd seg selv. Men forhandlingene bør overleve som lønnsforhandlinger og ikke som midler i myndighetenes økonomiske utjevningsspolitikk. Denne konklusjonen fremsetter jeg fordi jeg mener lønnsoppgjør blir et stadig mindre egnet virkemiddel i utjevningsspolitikken rett og slett fordi oppgjørenes endringseffekt er usikker, og antakeligvis av stadig mindre betydning i forhold til

svært mange mulige tilpasninger på det individuelle plan.

Referanser:

Dyrvik, Ståle: Den lange fredstiden 1720-1784, i Norges Historie

(Red. Knut Mykland) bind 8

Gulbrandsen, Lars: Intervjudata for planlegging og evaluering av offentlige tiltak,
NSD-rapport nr 44, 1981.

Gulbrandsen, Lars: Boutgiftene, INAS-notat 82: 3 (1982, I)

Gulbrandsen, Lars: Fordelingsvirkninger av offentlige tiltak som statsvitenskapelig problem, INAS-notat 82-4 (1982, II)

Gulbrandsen, Lars og Torgersen, Ulf: Unge familier og boligproblemer
i Oslo, stensil, 1975

Isachsen, Arne Jon og Strøm, Steinar: Skattefritt, Svart sektor i vekst, Oslo, 1981

1911

1912

1913

1914

1915

1916

1917

1918

1919

1920

1921

1922

1923

1924

1925

1926

1927

1928

1929

1930

1931

1932

1933

1934

1935

1936

1937

1938

1939

1940

1941

1942

1943

the 1990s, the number of people with a mental health problem has increased in the UK (Mental Health Act 1983).

There is a growing awareness of the need to improve the lives of people with mental health problems. The Department of Health (1999) has set out a strategy for mental health care in the UK. The strategy is based on the following principles:

• People with mental health problems should be treated as individuals, with their own needs and wishes.

• People with mental health problems should be given the opportunity to participate in decisions about their care and treatment.

• People with mental health problems should be given the opportunity to live in their own homes.

• People with mental health problems should be given the opportunity to work and to contribute to society.

• People with mental health problems should be given the opportunity to live a full and active life.

The strategy also sets out a number of objectives for the mental health services in the UK:

• To reduce the number of people with mental health problems who are admitted to hospital.

• To reduce the number of people with mental health problems who are detained in hospital.

• To reduce the number of people with mental health problems who are admitted to residential care.

• To reduce the number of people with mental health problems who are admitted to prison.

• To reduce the number of people with mental health problems who are admitted to care homes.

• To reduce the number of people with mental health problems who are admitted to residential care.

• To reduce the number of people with mental health problems who are admitted to care homes.

• To reduce the number of people with mental health problems who are admitted to residential care.

• To reduce the number of people with mental health problems who are admitted to care homes.

• To reduce the number of people with mental health problems who are admitted to residential care.

• To reduce the number of people with mental health problems who are admitted to care homes.

to the soil surface. The effect of burning on the soil surface is to increase the soil temperature and to reduce the soil moisture content. This is due to the fact that the burning process releases a large amount of heat and energy into the soil. The soil temperature increases rapidly and the soil moisture content decreases as a result of the evaporation of water from the soil surface. The burning process also releases a large amount of ash and other solid material into the soil. This material can act as a nutrient source for plants and can also help to improve the soil structure.

The burning process also releases a large amount of smoke and other gaseous material into the air. This material can be harmful to humans and other animals. The smoke contains a variety of pollutants, including carbon monoxide, carbon dioxide, and various hydrocarbons. These pollutants can cause respiratory problems and other health issues. The burning process also releases a large amount of ash and other solid material into the air. This material can be harmful to humans and other animals. The ash contains a variety of pollutants, including heavy metals and other toxic substances. These pollutants can cause respiratory problems and other health issues.

The burning process also releases a large amount of ash and other solid material into the soil. This material can act as a nutrient source for plants and can also help to improve the soil structure. The burning process also releases a large amount of ash and other solid material into the air. This material can be harmful to humans and other animals. The ash contains a variety of pollutants, including heavy metals and other toxic substances. These pollutants can cause respiratory problems and other health issues.

The burning process also releases a large amount of ash and other solid material into the soil. This material can act as a nutrient source for plants and can also help to improve the soil structure. The burning process also releases a large amount of ash and other solid material into the air. This material can be harmful to humans and other animals. The ash contains a variety of pollutants, including heavy metals and other toxic substances. These pollutants can cause respiratory problems and other health issues.

The burning process also releases a large amount of ash and other solid material into the soil. This material can act as a nutrient source for plants and can also help to improve the soil structure. The burning process also releases a large amount of ash and other solid material into the air. This material can be harmful to humans and other animals. The ash contains a variety of pollutants, including heavy metals and other toxic substances. These pollutants can cause respiratory problems and other health issues.

The burning process also releases a large amount of ash and other solid material into the soil. This material can act as a nutrient source for plants and can also help to improve the soil structure. The burning process also releases a large amount of ash and other solid material into the air. This material can be harmful to humans and other animals. The ash contains a variety of pollutants, including heavy metals and other toxic substances. These pollutants can cause respiratory problems and other health issues.